

מסורת הש"ס

(א) לעיל מד. וש"י, (ב) ויבמות סח:], א) נלעיל עה: וש"י], ד) [תוספתא פ"יב], ה) ז"ל דידה וכן לקמן, רש"ש, ו) וויקרא יח, (ז) ויבמות לו:], ח) י"ג: לתפקידה וברש"ש כמוב ש"ל להפקידה,

תורה אור השלם

1. ערות בלתיך לא תגלה אשת בך הוא לא תגלה ערוותה:

ויקרא יח טו
2. ובת איש בןך כי תחל לזנות את אביה דדיא מוחללת באש תשרף:

ויקרא כא ט

3. אל תחלל את בתיך להזנותה ולא תזנה הארץ ותלאה הארץ זמה: ויקרא יט כט

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה יכול וכו' כל ימי היותה:

מוסף רש"י

וכי עונשין מן הדין. מדין ק"י, דני ממונת ומזות עשה והלכות עבודה ופסולי קדשים אתה למד מק"י, אבל לא אזהרות ועונשין (תרגום יא').

הגשרפין

פרק תשיעי סנהדרין

עו.

ב א מיי' פ"ב מהלכות

איסורי ביאה הל' ו:

ג ב מיי' פ"ב מהלכות

נערה בתולה הלכה י'

סמג לאוין פה טוש"ע

אה"ע סימן קצט סעיף ה

בהג"ה:

ד ג מיי' פכ"א מהלכות

איסורי ביאה הלכה טו

סמג עשין מה טוש"ע

אה"ע סימן ב סעיף ט:

מה להיא. לשאר אשתו דין הוא להחמיר ולאסור את אס אמה שכן מצינו באתו שאר **זד** חמור שכן אמה צשריפה: **ועוד מה היא לא חלקם בין צמה לאס אמה אף הוא וכו'.** כלומר מאי חזית דכי אמרת אוקים באתרה למילף שאר ידיה‏י) מיניה וציה דצב מדצב שנאמר דאס אמו היא בסקילה כאמו כי היכי דצשאר דידה אס אמה כאמה דילמא אוקמא באתרה ונימא דצשריפה היא צבתו כי היכי דצשאר דידה אס אמה צבתה והא לא אפשר כיון דס"ל שריפה חמורה איכא למיפרך אמו בסקילה ואס אמו צשריפה: **אף היא לנפס אסורה.**

אמר אביי ק"ו. אציי נמי אית ליה גזירה שז כדאמרין לעיל אלא דקאמר הכא לא זריך ומיהו קשה מפ"ק דכריתות (דף ה.) גצי אל תהי ג"ש קלה צעניך דמשמע התס דאציי לא יליף צמו מאנוסתו אלא מגזירה שז:

תני אבוה דרבי אבין ב'. מדצעי קרא משמע דלית ליה גזירה שז דהנה הנה וזמה וזמה א"כ צת צמו וצת צנו מנא ליה דצשריפה ועוד קשה דהאי איש אינטריך לכדדשנין צפרק ד' מימות (לעיל דף נא.) אע"פ שאינה כהנת דמאיש דריש כדפירש צקונטרס:
חזוה

למיפרך מה להוא שכן אמו בסקילה תאמר בהיא שאמה בשרפה ועוד בתה בשרפה וכלתה בסקילה הוא בעצמו יוכיח דבתו בשרפה וכלתו בסקילה אלא מה הוא לא חלקת בו בין אמו לכלתו אף היא לא תחלוק בה בין אמה לכלתה ולמ"ד שרפה חמורה מהאי קושיא לא נידונין ולמ"ד דון מינה ואוקי באתרה מה הוא כלתו אסורה אף היא כלתה אסורה ואוקי באתרה התם הוא דבבסקילה אבל הכא בשרפה כראשכחן באמה למ"ד סקילה חמורה איכא למיפרך מה להוא שכן אמו בסקילה תאמר בהיא שאמה בשרפה ועוד מה הוא חלקת בו בין בתו לכלתו אף היא תחלוק בה בין בתה לכלתה ולמ"ד נמי שרפה חמורה מהאי קושיא לא נידונין בתו מאנוסתו מנין האמר אביי א"ק"ו על בת בתו ענוש על בתו לא כל שכן וכי ^בעונשין מן הדין ^גגלויי מילתא בעלמא הוא ^אורבא אמר אמר לי ר' יצחק בר אבדימי אתיא הנה הנה אתיא זמה וזמה תני אבוה דרבי אבין ^דלפי שלא למדנו לבתו מאנוסתו הוצרך הכתוב לומר ^בובת איש כהן אי מה בת כהן היא בשרפה ואין בוועלה בשרפה אף בתו מאנוסתו היא בשרפה ואין בוועלה בשרפה אמר אבין אמר קרא ^אאת אביה היא מחללת מי שמוחללת את אביה יצתה זו שאביה מחללה רבא אמר בשלמא התם אפיקתיה מדינא דבת כהן ואוקימתה אדינא דבת ישראל הכא אדינא דמאן מוקמת ליה אדינא דפנוייה מוקמת ליה אוהרה לבתו מאנוסתו מניין בשלמא לאביי ורבא מהיכא דנפקא להו עונש מהתם נפקא להו אוהרה אלא לדתני אבוה דרבי אבין מאי אמר רבי אילעא אמר קרא ^אאל תחלל את בתך להזנותה מתקיף לה רבי יעקב אחוה דרב אחא בר יעקב האי אל תחלל את בתך להזנותה להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה לכדתניא אל תחלל את בתך להזנותה יכול בכהן המשיא את בתו ללוי וישראל הכתוב מדבר ת"ל להזנותה בחילול שבזנות הכתוב מדבר ^בבמוסר את בתו שלא לשם אישות אם כן לימא קרא אל תחל מאי אל תחלל שמע מינה תרתי ואביי ורבא האי אל תחלל את בתך להזנותה מאי עבדי ליה אמר רבי מני זה המשיא את בתו לזקן כדתניא אל תחלל את בתך להזנותה רבי אליעזר אומר ^אזה המשיא את בתו לזקן ר"ע אומר זה המשהא בתו בוגרת אמר רב כהנא משום רבי עקיבא אין לך עני בישראל אלא רשע ערום והמשהא בתו בוגרת אמו המשהא בתו בוגרת לאו רשע ערום הוא אמר אביי הכי

אשתו) הנה מה להלן צתה צבת אף כאלן צמו צבת צמו ומאחר שנתרצית להיות צבת צמו אחיא לצריפה צגזירה שז דזמה ומה צבת צמו כדאמרין לעיל [ש.ה.]: **הוצרך הכתוב לומר וצת איש כהן.** דהוה ליה למימר וצת כהן וכתוב איש לומר לך צת איש מאנוסתו שאינה צת אשתו כי תחל לזנות את אציה כלומר שזנתה מאציה צשריפה: **אי מה צת כהן.** נשואה שזינתה מאחר היא צשריפה ואין בוועלה צשריפה: **אף צמו מאנוסתו היא צשריפה ולא הוא.** דהיא תשרף כתיב [ויקרא כא] ולא הוא: **רבא אמר צשלמא הסס.** גצי צת כהן צנשואה או צארוסה משתעי קרא כדילפינן צפרק ד' מימות [לעיל נא:] כי אפיקתיה לצועל מדינא דצת כהן: **ואוקמיה אדינא.** דצועל אשת איש דהא לא נפקא מכלל אשת רעהו [ויקרא כ] אבל על צמו צמוש קורבא היא צין צפנויה צין צנשואה ואי מפקת לאציה מכלל דינא אהי דינא מוקמת ליה אדינא דפנויה מוקמת ליה ומפטר אפשר לומר כן השתא איחי דלא עבדא מידי מיקטלא איחו מיפטר והא קיימא לן (צ"ק דף טו:.) השוה הכתוב אשה לאיש לכל עונשין צבתורה: **אל סחלל אס צפק.** אל תחללה צנות: **יכול צכהן המשיא צמו ללוי ולישראל.** שמוחללה ופוסלה מתרומה כל ^א) זמן היותה תחמי: **צמוסר צמו.** לאדם לצעילת זנות שלא לשם אישות: **סחלל.** שני חלולין משמע: **המשיא צמו לזקן.** ומתוך שאינה מקבלתו מזנה היא עליו: **זו המשהא צמו צוגרת.** שמתאזה להפקירה‏י) ומזנה: אין לך עני בישראל. לקמן [ש"צ] מפרש לה: **משהא צמו צוגרת לאו רשע ערום הוא.** שמשאה אותה צצביל מלאכה וו היא ערמת רשע שגורס להזנותה צצביל הנאחו שאין רואה לקנות שמהה לשמשו: **צוגרת לאו רשע ערום הוא.**

הכי

	עין משפט
	גר מצוה